

Bessenyei Ferenc Művészeti Díj 2012. évi díjátadó ünnepsége

B. Élthes Eszter köszöntő beszéde

Tisztelt Közgyűlés, tisztelt Polgármester Úr, kedves megjelent városatyák és vendégek!
Kedves Díjazottak!

Bessenyei Ferenc azt vallotta, hogy kicsi lélekkel nem lehet nagy jellemeket, hősokeket hitelesen eljátszani. Huszti Péter egyszer azt mondta nekem, hogy Feri annyira nemes lélek volt, hogy soha nem játszhatott volna negatív figurát, például gyilkost.

Bessenyei Ferenc szerint, csak az a művész, aki előre megfontolt szándékkal alkot. A színészek nem négy fal között, hanem közönség előtt játszanak, ezért rendkívül fegyelmezettnak is kell lenniük. Jó színész tehát az, aki előre megfontolt szándékkal, fegyelmezetten és nem önmagáért, hanem valami nemes célért játszik, alkot, dolgozik.

A színészet csapatmunka, ahol a színészek egymásra vannak utalva. Nemcsak azért, hogy végszót adjanak egymásnak, hanem azért is, hogy hiteles figurát ábrázolhassanak. A drámai hatás, drámai feszültség nem jöhet létre, ha a darab szereplői közötti viszony nem hiteles, nem hihető. Ahogy a sportban, úgy a színművészetben is érdektelen vagy nevetséges, ha nem egyenlő adottságú ellenfelek között folyik a küzdelem; a színészeknek is – úgymond – egy súlycsoportban kell lenniük, ha egymás ellenfelét, vagy egymás társát alakítják.

Ezért tölt el nagyon nagy örömmel, hogy a Bessenyei-díj egyéni kategóriájának idei kitüntetettje olyan művész, akit a rendezők, a nézők, a kortársak szinte egyedüliként tartottak méltónak és alkalmasnak arra, hogy elvbarátként, testvérként, ellenfélként Bessenyei Ferenc partnere legyen. Olyan valakit üdvözölhetünk, aki az elmúlt évtizedekben színpadon, filmben talán mindenkinél jobban volt képes ugyanazt a hőstípust, emberséget, hazafiságot megjeleníteni, mint a díj névadója.

Ráadásul az én korosztályomnak, aki 12-13 évesen kezdett el az ország első színházába járni és a magyar klasszikusokat színpadon megismerni, ő jelentette a „magyar nemzeti színészt”, a Nemzet Színészét, hiszen például Ádámot, Csongort, és filmben a nagy magyar hősokeket, igaz hazafiakat jó ideig ő testesítette meg.

Azt hiszem, Bitskey Tibor Bessenyei-díjjal való kitüntetése mind magának a díjnak, mind az elmúlt évek magyar színháztörténetének egyik kimagasló eseménye, ami a mai kulturális szürkeségben fényként világít, és reményt ad és utat mutat azoknak, akik a kultúrában továbbra is a nemeset keresik, és akarják képviselni.

2012. január 22.